คำอธิบายตัวชี้วัด
โครงการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ.2570

P2 : ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อความมั่นคงและยั่งยืนเชิงพื้นที่	**(ด้านสังคม)**
P2.1 : Art & Culture : การทำนุบำรุงศิลปะวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างความภาคภูมิใจให้ชุมชนท้องถิ่น ยึดโยงกับรากเหง้า เกิดความสามัคคีและมั่นคงในสถาบันหลักของชาติ	
4. โครงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นเชิงพื้นที่	**(ยุทธศาสตร์ที่ 4)**
ผู้กำกับโปรแกรมหลัก : รองอธิการบดี (ผศ.ดร.สมบูรณ์ ชาวชายโขง) **ผู้กำกับโปรแกรมย่อย :** ผู้อำนวยการสถาบันภาษาและวัฒนธรรม **หน่วยงานที่กำกับโปรแกรมหลัก :** สถาบันภาษาและวัฒนธรรม **ผู้ดำเนินการ :** ทุกคณะ / สถาบัน	**ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล :** (1 ตุลาคม 2569 - 30 กันยายน 2570)

ตัวชี้วัด : ผลผลิต (Output)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
1	จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น (ขาวคาดแดง)***	3	เครือข่าย	**เครือข่าย (Network) คือ** การเชื่อมโยงของกลุ่มของคนหรือกลุ่มองค์กรที่สมัครใจที่จะแลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกัน หรือทากิจกรรมร่วมกัน โดยมีการจัดระเบียบโครงสร้างของคนในเครือข่ายด้วยความเป็นอิสระ เท่าเทียมกันภายใต้พื้นฐานของความเคารพสิทธิ เชื่อถือเอื้ออาทร ซึ่งกันและกัน องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1. มีการรับรู้และมุมมองที่เหมือนกัน (common perception) 2. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (common vision) 3. มีความสนใจหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน (mutual interests/benefits) 4. การมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในเครือข่าย (stakeholders participation) 5. มีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (complementary relationship) 6. มีการเกื้อหนุนพึ่งพากัน (interdependent)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
				7. มีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงแลกเปลี่ยน (interaction) ** กลุ่มเป้าหมาย ≠ เครือข่ายร่วมพัฒนา ** วิทยากร ได้รับค่าตอบแทน ≠ เครือข่ายร่วมพัฒนา
2	จำนวนประชากรในท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนา (ขาวคาดแดง)	100	คน	**"จำนวนประชากรในท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนา"** หมายถึง จำนวนบุคคลที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ท้องถิ่น (เช่น หมู่บ้าน ตำบล หรืออำเภอ) ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือกระบวนการที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพ ความรู้ ทักษะ หรือคุณภาพชีวิต เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ การศึกษา หรืออาชีพ ซึ่งการ "ได้รับการพัฒนา" อาจเกิดจากการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ เอกชน หรือองค์กรภาคประชาสังคมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การอบรมหรือฝึกอาชีพ การพัฒนาทักษะด้านต่างๆ
3	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ได้รับการพัฒนา (ขาวคาดแดง)	10/3	หมู่บ้าน/ชุมชน	**“หมู่บ้าน” คือ** หน่วยพื้นฐานการปกครองระดับล่างสุดของสังคมไทย เป็นหน่วยการปกครองทางกายภาพ มีขอบเขต และอาณาบริเวณที่แน่นอน **“ชุมชน” คือ** หน่วยทางสังคมของกลุ่มคนที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีการติดต่อสื่อสาร มีการรวมกลุ่ม มีความรัก และมีการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อการปฏิบัติการบางอย่าง เช่น กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มป่าชุมชน กลุ่มเหล่านี้อาจจะเป็นสมาชิกร่วมกันได้ทั้งหมู่บ้าน หรือเฉพาะบางคนในหมู่บ้านหรือต่างหมู่บ้านกันก็ได้ เราใช้หน่วยนับทางกายภาพ ดังนั้น - พื้นที่ด้านเนินการในเขตเมือง ใช้หน่วยนับเป็น **“ชุมชน”** - พื้นที่ด้านเนินการนอกเขตเมือง ใช้หน่วยนับเป็น **“หมู่บ้าน”** - โรงเรียน แปลงหน่วยนับเป็น **“หมู่บ้าน” หรือ ชุมชน** ได้
4	จำนวนนวัตกรรมการพัฒนาท้องถิ่นตามบริบทเชิงพื้นที่และภูมิสังคม (ขาวคาดแดง)	5	นวัตกรรม	**"จำนวนนวัตกรรมการพัฒนาท้องถิ่นตามบริบทเชิงพื้นที่และภูมิสังคม"** หมายถึง จำนวนแนวทาง วิธีการ กระบวนการ หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการ ส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีการออกแบบหรือปรับให้ สอดคล้องกับบริบทเฉพาะของพื้นที่นั้นๆ ทั้งในด้าน ภูมิประเทศ ทรัพยากร วิถีชีวิต วัฒนธรรม และสังคม (หรือที่เรียกว่า "ภูมิสังคม")

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
				นวัตกรรม หมายถึง สิ่งที่ทำขึ้นใหม่หรือสิ่งที่พัฒนาต่อยอดจากของเดิม มี 6 ประเภท 1) ผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าให้กับชุมชน 2) รูปแบบของการบริการ 3) กระบวนการทำงาน 4) การบริหารจัดการ 5) ระบบ 6) รูปแบบธุรกิจ บริบทเชิงพื้นที่ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น ที่ตั้ง ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิสังคม หมายถึง วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ และความสัมพันธ์ทางสังคมในพื้นที่นั้น
5	จำนวนชุมชนต้นแบบ/ศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบการพัฒนาตามบริบทเชิงพื้นที่และภูมิสังคม (ขาวคาดแดง)	5/.....	ชุมชน/ศูนย์	**“จำนวนชุมชนต้นแบบ/ศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบการพัฒนาตามบริบทเชิงพื้นที่และภูมิสังคม”** หมายถึง จำนวนของชุมชนหรือศูนย์เรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นต้นแบบในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีแนวทางสอดคล้องกับลักษณะทางกายภาพ สังคม วัฒนธรรม และภูมิปัญญาของพื้นที่ จนสามารถขยายผลหรือถ่ายทอดองค์ความรู้ให้พื้นที่อื่นได้ เช่น ศูนย์เรียนรู้ด้านการทอผ้าพื้นเมืองที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ชาติพันธุ์, ชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่พัฒนาโดยใช้ทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ชุมชนต้นแบบ คือ ชุมชนที่มีการดำเนินงานด้านการพัฒนา (เช่น อาชีพ เศรษฐกิจพอเพียง ท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม ฯลฯ) ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนภายใต้บริบทของตนเอง ศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบ คือ พื้นที่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้หรือประสบการณ์จากชุมชนต้นแบบ สู่บุคคลหรือชุมชนอื่น ๆ การเป็น "ต้นแบบ" ต้องมีคุณลักษณะ เช่น มีผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจน สามารถถอดบทเรียนหรือถ่ายทอดได้ มีการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่ สอดคล้องกับอัตลักษณ์ วิถีชีวิต และทรัพยากรของท้องถิ่นนั้น ๆ

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
				ชุมชนต้นแบบ/ศูนย์การเรียนรู้ ? • ชุมชนต้นแบบ ต้นแบบเรื่องอะไร วัดและประเมินอย่างไรว่าเป็นต้นแบบ ? • ศูนย์การเรียนรู้ เรียนรู้เรื่องอะไร กลุ่มเป้าหมายที่จะมาเรียนรู้คือกลุ่มใด ? 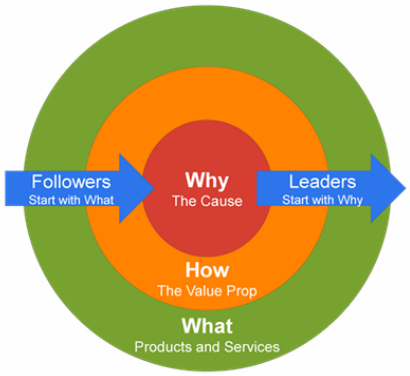 สร้าง (ทำใหม่) – เสริม (ยกระดับ) – เพิ่มประสิทธิภาพ (ปรับปรุง)
6	จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมหรือยกระดับ (ขาวคาดแดง)	30	เรื่อง	**"จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมหรือยกระดับ"** หมายถึง จำนวนองค์ความรู้ ทักษะ เทคนิค หรือรูปแบบการปฏิบัติที่สืบทอดจากชุมชนหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งได้ผ่านการดำเนินกิจกรรมเพื่อ ส่งเสริม พัฒนา หรือประยุกต์ใช้ ให้เหมาะสมกับยุคสมัย โดยยังคงรักษาอัตลักษณ์เดิมไว้ หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม หรือการศึกษาได้อย่างมีคุณค่า <u>ลักษณะของ “ภูมิปัญญาท้องถิ่น” ได้แก่</u> - เทคนิคการทอผ้าแบบดั้งเดิม (จก ขิด มัดหมี่ ฯลฯ) - การย้อมสีธรรมชาติจากพืชพื้นถิ่น - รูปแบบลวดลายผ้าที่มีความหมายทางวัฒนธรรม - เครื่องมือหรือกระบวนการผลิตที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน - พิธีกรรมหรือความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผ้าทอ

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
7	จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้นำประเด็น Soft Power ท้องถิ่นสู่การยกระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์	1	ชุมชน	**“จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้นำประเด็น Soft Power ท้องถิ่นสู่การยกระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์”** หมายถึง จำนวนของชุมชน (เช่น หมู่บ้าน ตำบล หรือกลุ่มชุมชนเฉพาะ) ที่ได้รับ การส่งเสริม สนับสนุน หรือพัฒนา ศักยภาพในการนำ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา หรือทุนทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น (ซึ่งถือเป็น Soft Power) มาใช้เป็น เครื่องมือในการยกระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เช่น การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม, การสร้างสินค้าเชิงวัฒนธรรม หรือการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อสร้างรายได้, การส่งเสริมให้ชุมชนจัดเวิร์กช็อปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อขายนักท่องเที่ยว, การสนับสนุนให้ชุมชนผลิตสื่อสร้างสรรค์จากตำนานท้องถิ่น, การพัฒนาเทศกาลท้องถิ่นให้กลายเป็นแหล่งรายได้ใหม่, การอบรมเยาวชนในพื้นที่ให้ใช้ศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างแบรนด์สินค้า Soft Power ท้องถิ่น หมายถึง องค์ความรู้ ภูมิปัญญา วัฒนธรรม วิถีชีวิต ประเพณี หรือศิลปะที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่น ที่สามารถดึงดูดผู้คนและสร้างมูลค่าโดยไม่ใช้กำลังหรือบังคับ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) คือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และทรัพย์สินทางปัญญา โดยเชื่อมโยงกับวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และเทคโนโลยี

ตัวชี้วัด : ผลผลิต (Outcome)				
ลำดับ	**ตัวชี้วัด**	**จำนวน**	**หน่วยวัด**	**คำอธิบาย**
1	ความสุขมวลรวม GVH เพิ่มขึ้นจากเดิม	50	ร้อยละ	**"ความสุขมวลรวม GVH เพิ่มขึ้นจากเดิม"** หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกของระดับความสุขโดยรวมของชุมชนหรือหมู่บ้าน ซึ่งวัดจากหลายมิติที่สะท้อนคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม สุขภาพ จิตใจ และวัฒนธรรม เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง ก่อน และ หลังการดำเนินโครงการ/แผนพัฒนา วิธีการวัดและคำนวณ GVH: ✅ ขั้นตอน 1: สำรวจระดับความสุขในแต่ละมิติ - ใช้แบบสอบถามที่ให้คะแนนแต่ละมิติ เช่น 1–5 - ให้ประชาชนในชุมชนประเมินตนเองในแต่ละมิติ ✅ ขั้นตอน 2: คำนวณคะแนนเฉลี่ยในแต่ละมิติ เช่น ในระดับคะแนน 1–5 **มิติ** — **คะแนนเฉลี่ยก่อน** — **คะแนนเฉลี่ยหลัง** รายได้ — 2.5 — 3.8 สุขภาพ — 3.0 — 4.2 ความสัมพันธ์ — 3.5 — 4.0 ... — ... — ... ✅ ขั้นตอน 3: คำนวณคะแนน GVH รวม (เฉลี่ยทุกมิติ) GVH รวม = ผลรวมคะแนนเฉลี่ยทุกมิติ ÷ จำนวนมิติ ✅ ขั้นตอน 4: คำนวณการเปลี่ยนแปลงของ GVH GVH เพิ่มขึ้น = GVH หลัง – GVH ก่อน เปอร์เซ็นต์ GVH เพิ่มขึ้น = [(GVH หลัง – GVH ก่อน) ÷ GVH ก่อน] × 100

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
				ตัวอย่างการคำนวณ: **มิติ** **ก่อน** **หลัง** รายได้ 2.8 3.5 สุขภาพ 3.0 3.7 ความสัมพันธ์ 3.5 4.2 สิ่งแวดล้อม 3.2 4.0 การมีส่วนร่วม 2.9 3.9 GVH ก่อน = (2.8+3.0+3.5+3.2+2.9) ÷ 5 = 3.08 GVH หลัง = (3.5+3.7+4.2+4.0+3.9) ÷ 5 = 3.86 GVH เพิ่มขึ้น = 3.86 − 3.08 = 0.78 เปอร์เซ็นต์เพิ่มขึ้น = (0.78 ÷ 3.08) × 100 ≈ 25.32%
2	ร้อยยละการนำความรู้หรือนวัตกรรมการพัฒนาท้องถิ่นตามบริบทเชิงพื้นที่และภูมิสังคมไปประยุกต์ใช้/นำไปใช้ประโยชน์ในชุมชน	80	ร้อยละ	**“ร้อยยละการนำความรู้หรือนวัตกรรมการพัฒนาท้องถิ่นตามบริบทเชิงพื้นที่และภูมิสังคมไปประยุกต์ใช้/นำไปใช้ประโยชน์ในชุมชน”** หมายถึง สัดส่วนของกลุ่มเป้าหมายหรือชุมชนที่ได้นำองค์ความรู้ เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่ได้รับจากการดำเนินโครงการไปประยุกต์ใช้หรือใช้ประโยชน์จริง โดยสอดคล้องกับบริบทเชิงพื้นที่ ภูมิสังคม และวิถีชีวิตของชุมชน จนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม การศึกษา หรือคุณภาพชีวิต เมื่อเทียบกับจำนวนกลุ่มเป้าหมายหรือชุมชนทั้งหมดที่เข้าร่วมโครงการ คิดเป็นร้อยละ <u>แนวทางการพิจารณาการนำไปใช้ประโยชน์</u> 1) มีการนำองค์ความรู้หรือนวัตกรรมไปใช้จริงในพื้นที่ 2) มีการปรับประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบทของชุมชนหรือภูมิสังคม

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
				3) ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่สามารถตรวจสอบหรือประเมินได้ เช่น การลดต้นทุน การเพิ่มรายได้ การพัฒนากระบวนการทำงาน การอนุรักษ์ทรัพยากร หรือการยกระดับคุณภาพชีวิต 4) มีหลักฐานเชิงประจักษ์ เช่น รายงานผล ภาพถ่าย การสัมภาษณ์ หรือการรับรองจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง <u>สูตรการคำนวณ</u> : ร้อยละการประยุกต์ใช้/นำไปใช้ประโยชน์ $= \left(\frac{\text{จำนวน "นวัตกรรมที่ถูกนำไปใช้จริงในชุมชน"}}{\text{จำนวน "นวัตกรรมที่พัฒนาทั้งหมด"}}\right) \times 100$
3	จำนวนผู้เข้าอบรมที่นำความรู้ไปเผยแพร่		คน	**“ผู้เข้าอบรมที่นำความรู้ไปเผยแพร่” หมายถึง** บุคคลที่ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมอบรม สัมมนา หรือพัฒนาศักยภาพตามโครงการ และได้นำองค์ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ หรือนวัตกรรมที่ได้รับจากการอบรมไปถ่ายทอด เผยแพร่ หรือขยายผลแก่บุคคล กลุ่ม องค์กร หรือชุมชนอื่น ผ่านกิจกรรมหรือช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การประยุกต์ใช้ และการขยายผลในวงกว้าง โดยสามารถแสดงหลักฐานการดำเนินการได้ <u>เกณฑ์การนับ</u> นับเป็น 1 คน เมื่อผู้เข้าอบรมมีการดำเนินการอย่างน้อย 1 รูปแบบ ดังนี้ 1. เป็นวิทยากรหรือผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่บุคคลหรือกลุ่มเป้าหมาย 2. จัดกิจกรรมอบรม ประชุม หรือเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3. ถ่ายทอดความรู้ผ่านสื่อออนไลน์หรือสื่อสาธารณะ เช่น Facebook, YouTube, Line, เว็บไซต์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ 4. ถ่ายทอดองค์ความรู้ภายในหน่วยงาน ชุมชน โรงเรียน หรือองค์กร 5. ให้คำปรึกษาหรือสาธิตการนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้แก่ผู้อื่น

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
4	จำนวนผู้เข้าอบรมที่นำความรู้ไปประยุกต์ใช้		คน	**“ผู้เข้าอบรมที่นำความรู้ไปประยุกต์ใช้” หมายถึง** บุคคลที่ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมอบรม สัมมนา หรือพัฒนาศักยภาพตามโครงการ และได้นำองค์ความรู้ ทักษะ เทคโนโลยี นวัตกรรม หรือแนวปฏิบัติที่ได้รับจากการอบรมไปปรับใช้ในการดำเนินงาน การประกอบอาชีพ การบริหารจัดการ การเรียนการสอน การดำเนินชีวิต หรือการพัฒนาชุมชน จนเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือผลลัพธ์ที่สามารถตรวจสอบหรือแสดงหลักฐานได้ <u>เกณฑ์การนับ</u> นับเป็น 1 คน เมื่อผู้เข้าอบรมมีการนำความรู้จากการอบรมไปใช้จริงอย่างน้อย 1 ด้าน ดังนี้ 1. ประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพหรือสร้างรายได้ 2. ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานหรือเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน 3. ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บริการ หรือกระบวนการผลิต 4. ประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการองค์กร กลุ่ม หรือชุมชน 5. ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนหรือการเรียนรู้ 6. ประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว หรือชุมชน <u>หลักฐานประกอบการนับ</u> 1. แบบติดตามผลหลังการอบรม (Follow-up Survey) 2. แบบประเมินการนำความรู้ไปใช้ 3. รายงานผลการประยุกต์ใช้ 4. ภาพถ่ายหรือคลิปวิดีโอการดำเนินงาน 5. ผลงาน ผลิตภัณฑ์ หรือผลงานเชิงประจักษ์ที่เกิดขึ้น 6.หนังสือรับรองจากหน่วยงาน ชุมชน หรือกลุ่มเป้าหมาย (ถ้ามี) <u>ระดับการประยุกต์ใช้ (สำหรับการประเมินผลลัพธ์)</u> เพื่อให้การติดตามและประเมินผลมีความชัดเจน สามารถแบ่งระดับการประยุกต์ใช้ได้ 3 ระดับ ได้แก่

<table>
<tr><th>ลำดับ</th><th>ตัวชี้วัด</th><th>จำนวน</th><th>หน่วยวัด</th><th>คำอธิบาย</th></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>
<table>
<tr><th>ระดับ</th><th>คำอธิบาย</th></tr>
<tr><td>ระดับ 1 นำไปใช้</td><td>นำความรู้ไปทดลองใช้หรือปรับใช้ในการทำงานหรือการดำเนินชีวิต</td></tr>
<tr><td>ระดับ 2 เกิดผลลัพธ์</td><td>การนำไปใช้ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เห็นได้ชัด เช่น ลดต้นทุน เพิ่มรายได้เพิ่มประสิทธิภาพ หรือแก้ไข ปัญหาได้</td></tr>
<tr><td>ระดับ 3 ขยายผลนอกจากนำไปใช้แล้ว</td><td>สามารถถ่ายทอดหรือขยายผลให้บุคคล กลุ่ม หรือชุมชนอื่นนำไปใช้ต่อได้</td></tr>
</table>
<u>สูตรการคำนวณ</u> :
$$\text{ร้อยละของผู้เข้าอบรมที่นำความรู้ไปประยุกต์ใช้} = \left(\frac{\text{จำนวนผู้เข้าอบรมที่นำความรู้ไปประยุกต์ใช้}}{\text{จำนวนผู้เข้าอบรมทั้งหมด}}\right) \times 100$$
</td></tr>
</table>

P2.2 : Well-being : การเสริมสร้างสุขภาวะทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางสังคม และทางจิตวิญญาณ หรือปัญญาให้กับชุมชนท้องถิ่น	
5. โครงการศูนย์กลางพัฒนาศักยภาพผู้ดูแลสุขภาพ ทุกช่วงวัย	**(ยุทธศาสตร์ที่ 3)**
ผู้กำกับโปรแกรมหลัก : รองอธิการบดี (ผศ.ดร.สมบูรณ์ ชาวชายโขง) **ผู้กำกับโปรแกรมย่อย :** ผู้อำนวยการสถาบันภาษาและวัฒนธรรม **หน่วยงานที่กำกับโปรแกรมหลัก :** สถาบันภาษาและวัฒนธรรม **ผู้ดำเนินการ :** ทุกคณะ / สถาบัน	**ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล :** (1 ตุลาคม 2569 - 30 กันยายน 2570)

ตัวชี้วัด : ผลผลิต (Output)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
1	จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น (ขาวคาดแดง)***	3	เครือข่าย	**เครือข่าย (Network) คือ** การเชื่อมโยงของกลุ่มของคนหรือกลุ่มองค์กรที่สมัครใจที่จะแลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกัน หรือทากิจกรรมร่วมกัน โดยมีการจัดระเบียบโครงสร้างของคนในเครือข่ายด้วยความเป็นอิสระ เท่าเทียมกันภายใต้พื้นฐานของความเคารพสิทธิ เชื่อถือเอื้ออาทร ซึ่งกันและกัน องค์ประกอบสำคัญ (อย่างน้อย 7 ข้อ) ได้แก่ 1. มีการรับรู้และมุมมองที่เหมือนกัน (common perception) 2. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (common vision) 3. มีความสนใจหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน (mutual interests/benefits) 4. การมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในเครือข่าย (stakeholders participation) 5. มีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (complementary relationship) 6. มีการเกื้อหนุนพึ่งพากัน (interdependent) 7. มีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงแลกเปลี่ยน (interaction) ** กลุ่มเป้าหมาย ≠ เครือข่าย ** วิทยากร ได้รับค่าตอบแทน ≠ เครือข่าย

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
2	จำนวนประชากรในท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนา (ขาวคาดแดง)	100	คน	**"จำนวนประชากรในท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนา"** หมายถึง จำนวนบุคคลที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ท้องถิ่น (เช่น หมู่บ้าน ตำบล หรืออำเภอ) ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือกระบวนการที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพ ความรู้ ทักษะ หรือคุณภาพชีวิต เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ การศึกษา หรืออาชีพ ซึ่งการ "ได้รับการพัฒนา" อาจเกิดจากการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ เอกชน หรือองค์กรภาคประชาสังคมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การอบรมหรือฝึกอาชีพ การพัฒนาทักษะด้านต่างๆ
3	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ได้รับการพัฒนา (ขาวคาดแดง)	10/2	หมู่บ้าน/ชุมชน	**“หมู่บ้าน” คือ** หน่วยพื้นฐานการปกครองระดับล่างสุดของสังคมไทย เป็นหน่วยการปกครองทางกายภาพ มีขอบเขต และอาณาบริเวณที่แน่นอน **“ชุมชน” คือ** หน่วยทางสังคมของกลุ่มคนที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีการติดต่อสื่อสาร มีการรวมกลุ่ม มีความรัก และมีการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อการปฏิบัติการบางอย่าง เช่น กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มป่าชุมชน กลุ่มเหล่านี้อาจจะเป็นสมาชิกร่วมกันได้ทั้งหมู่บ้าน หรือเฉพาะบางคนในหมู่บ้าน หรือต่างหมู่บ้านกันก็ได้ ใช้หน่วยนับทางกายภาพ ดังนั้น - พื้นที่ด้านเนินการในเขตเมือง ใช้หน่วยนับเป็น **“ชุมชน”** - พื้นที่ด้านเนินการนอกเขตเมือง ใช้หน่วยนับเป็น **“หมู่บ้าน”** - โรงเรียน แปลงหน่วยนับเป็น **“หมู่บ้าน” หรือ ชุมชน** ได้
4	จำนวนนวัตกรรมการพัฒนาท้องถิ่นตามบริบทเชิงพื้นที่และภูมิสังคม (ขาวคาดแดง)	5	นวัตกรรม	**"จำนวนนวัตกรรมการพัฒนาท้องถิ่นตามบริบทเชิงพื้นที่และภูมิสังคม"** หมายถึง จำนวนแนวทาง วิธีการ กระบวนการ หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการ ส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีการออกแบบหรือปรับให้ สอดคล้องกับบริบทเฉพาะของพื้นที่นั้น ๆ ทั้งในด้าน ภูมิประเทศ ทรัพยากร วิถีชีวิต วัฒนธรรม และสังคม (หรือที่เรียกว่า "ภูมิสังคม") นวัตกรรม หมายถึง สิ่งที่ทำขึ้นใหม่หรือสิ่งที่พัฒนาต่อยอดจากของเดิม มี 6 ประเภท 1) ผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าให้กับชุมชน 2) รูปแบบของการบริการ 3) กระบวนการทำงาน 4) การบริหารจัดการ 5) ระบบ 6) รูปแบบธุรกิจ

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
				บริบทเชิงพื้นที่ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น ที่ตั้ง ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิสังคม หมายถึง วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ และความสัมพันธ์ทางสังคมในพื้นที่นั้น
5	จำนวนชุมชนต้นแบบ/ศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบการพัฒนาตามบริบทเชิงพื้นที่และภูมิสังคม (ขาวคาดแดง)	5/.....	ชุมชน/ศูนย์	**“จำนวนชุมชนต้นแบบ/ศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบการพัฒนาตามบริบทเชิงพื้นที่และภูมิสังคม”** หมายถึง จำนวนของชุมชนหรือศูนย์เรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นต้นแบบในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีแนวทางสอดคล้องกับลักษณะทางกายภาพ สังคม วัฒนธรรม และภูมิปัญญาของพื้นที่ จนสามารถขยายผลหรือถ่ายทอดองค์ความรู้ให้พื้นที่อื่นได้ เช่น ศูนย์เรียนรู้ด้านการทอผ้าพื้นเมืองที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ชาติพันธุ์, ชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่พัฒนาโดยใช้ทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ชุมชนต้นแบบ คือ ชุมชนที่มีการดำเนินงานด้านการพัฒนา (เช่น อาชีพ เศรษฐกิจพอเพียง ท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม ฯลฯ) ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนภายใต้บริบทของตนเอง ศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบ คือ พื้นที่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้หรือประสบการณ์จากชุมชนต้นแบบ สู่บุคคลหรือชุมชนอื่น ๆ การเป็น "ต้นแบบ" ต้องมีคุณลักษณะ เช่น มีผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจน สามารถถอดบทเรียนหรือถ่ายทอดได้ มีการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่ สอดคล้องกับอัตลักษณ์ วิถีชีวิต และทรัพยากรของท้องถิ่นนั้น ๆ **ชุมชนต้นแบบ/ศูนย์การเรียนรู้ ?** • ชุมชนต้นแบบ ต้นแบบเรื่องอะไร วัดและประเมินอย่างไรว่าเป็นต้นแบบ ? • ศูนย์การเรียนรู้ เรียนรู้เรื่องอะไร กลุ่มเป้าหมายที่จะมาเรียนรู้คือกลุ่มใด ? 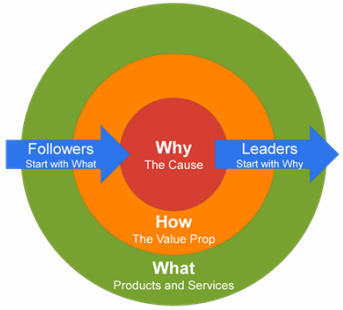 สร้าง (ทำใหม่) – เสริม (ยกระดับ) – เพิ่มประสิทธิภาพ (ปรับปรุง)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
6	จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้นำประเด็น Soft Power ท้องถิ่นสู่การยกระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์	1	ชุมชน	**“จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้นำประเด็น Soft Power ท้องถิ่นสู่การยกระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์”** หมายถึง จำนวนของชุมชน (เช่น หมู่บ้าน ตำบล หรือกลุ่มชุมชนเฉพาะ) ที่ได้รับ การส่งเสริม สนับสนุน หรือพัฒนา ศักยภาพในการนำ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา หรือทุนทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น (ซึ่งถือเป็น Soft Power) มาใช้เป็น เครื่องมือในการยกระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เช่น การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม, การสร้างสินค้าเชิงวัฒนธรรม หรือการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อสร้างรายได้, การส่งเสริมให้ชุมชนจัดเวิร์กช็อปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อขายนักท่องเที่ยว, การสนับสนุนให้ชุมชนผลิตสื่อสร้างสรรค์จากตำนานท้องถิ่น, การพัฒนาเทศกาลท้องถิ่นให้กลายเป็นแหล่งรายได้ใหม่, การอบรมเยาวชนในพื้นที่ให้ใช้ศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างแบรนด์สินค้า Soft Power ท้องถิ่น หมายถึง องค์ความรู้ ภูมิปัญญา วัฒนธรรม วิถีชีวิต ประเพณี หรือศิลปะที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่น ที่สามารถดึงดูดผู้คนและสร้างมูลค่าโดยไม่ใช้กำลังหรือบังคับ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) คือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และทรัพย์สินทางปัญญา โดยเชื่อมโยงกับวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และเทคโนโลยี

ตัวชี้วัด : ผลผลิต (Outcome)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
1	ความสุขมวลรวม GVH เพิ่มขึ้นจากเดิม	50	ร้อยละ	**"ความสุขมวลรวม GVH เพิ่มขึ้นจากเดิม"** หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกของระดับความสุขโดยรวมของชุมชนหรือหมู่บ้าน ซึ่งวัดจากหลายมิติที่สะท้อนคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม สุขภาพ จิตใจ และวัฒนธรรม เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง ก่อน และ หลังการดำเนินโครงการ/แผนพัฒนา วิธีการวัดและคำนวณ GVH: ✅ ขั้นตอน 1: สำรวจระดับความสุขในแต่ละมิติ - ใช้แบบสอบถามที่ให้คะแนนแต่ละมิติ เช่น 1–5

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
				- ให้ประชาชนในชุมชนประเมินตนเองในแต่ละมิติ ✅ ขั้นตอน 2: คำนวณคะแนนเฉลี่ยในแต่ละมิติ เช่น ในระดับคะแนน 1–5 **มิติ** **คะแนนเฉลี่ยก่อน** **คะแนนเฉลี่ยหลัง** รายได้ 2.5 3.8 สุขภาพ 3.0 4.2 ความสัมพันธ์ 3.5 4.0 ... ... ✅ ขั้นตอน 3: คำนวณคะแนน GVH รวม (เฉลี่ยทุกมิติ) GVH รวม = ผลรวมคะแนนเฉลี่ยทุกมิติ ÷ จำนวนมิติ ✅ ขั้นตอน 4: คำนวณการเปลี่ยนแปลงของ GVH GVH เพิ่มขึ้น = GVH หลัง − GVH ก่อน เปอร์เซ็นต์ GVH เพิ่มขึ้น = [(GVH หลัง − GVH ก่อน) ÷ GVH ก่อน] × 100 ตัวอย่างการคำนวณ: **มิติ** **ก่อน** **หลัง** รายได้ 2.8 3.5 สุขภาพ 3.0 3.7 ความสัมพันธ์ 3.5 4.2 สิ่งแวดล้อม 3.2 4.0 การมีส่วนร่วม 2.9 3.9

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
				GVH ก่อน = (2.8+3.0+3.5+3.2+2.9) ÷ 5 = 3.08 GVH หลัง = (3.5+3.7+4.2+4.0+3.9) ÷ 5 = 3.86 GVH เพิ่มขึ้น = 3.86 − 3.08 = 0.78 เปอร์เซ็นต์เพิ่มขึ้น = (0.78 ÷ 3.08) × 100 ≈ 25.32%
2	ร้อยยละการนำความรู้หรือนวัตกรรมการพัฒนาท้องถิ่นตามบริบทเชิงพื้นที่และภูมิสังคมไปประยุกต์ใช้/นำไปใช้ประโยชน์ในชุมชน	80	ร้อยละ	**“ร้อยยละการนำความรู้หรือนวัตกรรมการพัฒนาท้องถิ่นตามบริบทเชิงพื้นที่และภูมิสังคมไปประยุกต์ใช้/นำไปใช้ประโยชน์ในชุมชน”** หมายถึง สัดส่วนของกลุ่มเป้าหมายหรือชุมชนที่ได้นำองค์ความรู้ เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่ได้รับจากการดำเนินโครงการไปประยุกต์ใช้หรือใช้ประโยชน์จริง โดยสอดคล้องกับบริบทเชิงพื้นที่ ภูมิสังคม และวิถีชีวิตของชุมชน จนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม การศึกษา หรือคุณภาพชีวิต เมื่อเทียบกับจำนวนกลุ่มเป้าหมายหรือชุมชนทั้งหมดที่เข้าร่วมโครงการ คิดเป็นร้อยละ <u>แนวทางการพิจารณาการนำไปใช้ประโยชน์</u> 1) มีการนำองค์ความรู้หรือนวัตกรรมไปใช้จริงในพื้นที่ 2) มีการปรับประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบทของชุมชนหรือภูมิสังคม 3) ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่สามารถตรวจสอบหรือประเมินได้ เช่น การลดต้นทุน การเพิ่มรายได้ การพัฒนากระบวนการทำงาน การอนุรักษ์ทรัพยากร หรือการยกระดับคุณภาพชีวิต 4) มีหลักฐานเชิงประจักษ์ เช่น รายงานผล ภาพถ่าย การสัมภาษณ์ หรือการรับรองจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง <u>สูตรการคำนวณ</u> : $\text{ร้อยละการประยุกต์ใช้/นำไปใช้ประโยชน์} = \left(\frac{\text{จำนวน "นวัตกรรมที่ถูกนำไปใช้จริงในชุมชน"}}{\text{จำนวน "นวัตกรรมที่พัฒนาทั้งหมด"}}\right) \times 100$

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
3	ร้อยละสุขภาวะสุขภาพ ทุกช่วงวัย เพิ่มขึ้น	10	ร้อยละ	"**ร้อยละสุขภาวะสุขภาพทุกช่วงวัยเพิ่มขึ้น"** หมายถึง สัดส่วนหรือเปอร์เซ็นต์ของประชากรในแต่ละช่วงวัยที่มีสุขภาวะสุขภาพดีขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเวลาที่ผ่านมา ซึ่งสะท้อนว่า คุณภาพด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ สังคม และปัญญา ของประชาชนในแต่ละกลุ่มวัยมีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง 1. สุขภาวะสุขภาพ (Well-being or Holistic Health) ครอบคลุม 4 มิติหลัก ได้แก่ - ร่างกาย : ไม่มีโรคร้ายแรง ค่าทางสุขภาพอยู่ในเกณฑ์ปกติ - จิตใจ : มีสุขภาพจิตที่ดี ไม่มีภาวะซึมเศร้า/วิตกกังวล - สังคม : มีปฏิสัมพันธ์และบทบาทในสังคมได้อย่างเหมาะสม - ปัญญา : มีพฤติกรรมสุขภาพดี ตระหนักรู้ในการดูแลตนเอง 2. ทุกช่วงวัย - ได้แก่ เด็กเล็ก วัยเรียน วัยรุ่น วัยทำงาน วัยสูงอายุ - อาจแบ่งช่วงอายุ เช่น 0–5 ปี, 6–14 ปี, 15–24 ปี, 25–59 ปี, 60 ปีขึ้นไป 3. วิธีการคำนวณ $$\text{ร้อยละสุขภาวะ} = \left(\frac{\text{จำนวนคนที่มีสุขภาวะดี}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}\right) \times 100$$
4	จำนวนผู้เข้าอบรมที่นำความรู้ไปเผยแพร่	.....	คน	**“ผู้เข้าอบรมที่นำความรู้ไปเผยแพร่” หมายถึง** บุคคลที่ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมอบรม สัมมนา หรือพัฒนาศักยภาพตามโครงการ และได้นำองค์ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ หรือนวัตกรรมที่ได้รับจากการอบรมไปถ่ายทอด เผยแพร่ หรือขยายผลแก่บุคคล กลุ่ม องค์กร หรือชุมชนอื่น ผ่านกิจกรรมหรือช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การประยุกต์ใช้ และการขยายผลในวงกว้าง โดยสามารถแสดงหลักฐานการดำเนินการได้

ลำดับ	ตัวชี้วัด	จำนวน	หน่วยวัด	คำอธิบาย
				<u>เกณฑ์การนับ</u> นับเป็น 1 คน เมื่อผู้เข้าอบรมมีการดำเนินการอย่างน้อย 1 รูปแบบ ดังนี้ 1. เป็นวิทยากรหรือผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่บุคคลหรือกลุ่มเป้าหมาย 2. จัดกิจกรรมอบรม ประชุม หรือเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3. ถ่ายทอดความรู้ผ่านสื่อออนไลน์หรือสื่อสาธารณะ เช่น Facebook, YouTube, Line, เว็บไซต์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ 4. ถ่ายทอดองค์ความรู้ภายในหน่วยงาน ชุมชน โรงเรียน หรือองค์กร 5. ให้คำปรึกษาหรือสาธิตการนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้แก่ผู้อื่น
5	จำนวนผู้เข้าอบรมที่นำความรู้ไปประยุกต์ใช้	.....	คน	**“ผู้เข้าอบรมที่นำความรู้ไปประยุกต์ใช้” หมายถึง** บุคคลที่ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมอบรม สัมมนา หรือพัฒนาศักยภาพตามโครงการ และได้นำองค์ความรู้ ทักษะ เทคโนโลยี นวัตกรรม หรือแนวปฏิบัติที่ได้รับจากการอบรมไปปรับใช้ในการดำเนินงาน การประกอบอาชีพ การบริหารจัดการ การเรียนการสอน การดำเนินชีวิต หรือการพัฒนาชุมชน จนเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือผลลัพธ์ที่สามารถตรวจสอบหรือแสดงหลักฐานได้ <u>เกณฑ์การนับ</u> นับเป็น 1 คน เมื่อผู้เข้าอบรมมีการนำความรู้จากการอบรมไปใช้จริงอย่างน้อย 1 ด้าน ดังนี้ 1. ประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพหรือสร้างรายได้ 2. ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานหรือเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน 3. ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บริการ หรือกระบวนการผลิต 4. ประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการองค์กร กลุ่ม หรือชุมชน 5. ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนหรือการเรียนรู้ 6. ประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว หรือชุมชน <u>หลักฐานประกอบการนับ</u> 1. แบบติดตามผลหลังการอบรม (Follow-up Survey) 2. แบบประเมินการนำความรู้ไปใช้

<table>
<tr><th>ลำดับ</th><th>ตัวชี้วัด</th><th>จำนวน</th><th>หน่วยวัด</th><th>คำอธิบาย</th></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>
3. รายงานผลการประยุกต์ใช้
4. ภาพถ่ายหรือคลิปวิดีโอการดำเนินงาน
5. ผลงาน ผลิตภัณฑ์ หรือผลงานเชิงประจักษ์ที่เกิดขึ้น
6.หนังสือรับรองจากหน่วยงาน ชุมชน หรือกลุ่มเป้าหมาย (ถ้ามี)
<u>ระดับการประยุกต์ใช้ (สำหรับการประเมินผลลัพธ์)</u>
เพื่อให้การติดตามและประเมินผลมีความชัดเจน สามารถแบ่งระดับการประยุกต์ใช้ได้ 3 ระดับ ได้แก่

<table>
<tr><th>ระดับ</th><th>คำอธิบาย</th></tr>
<tr><td>ระดับ 1 นำไปใช้</td><td>นำความรู้ไปทดลองใช้หรือปรับใช้ในการทำงานหรือการดำเนินชีวิต</td></tr>
<tr><td>ระดับ 2 เกิดผลลัพธ์</td><td>การนำไปใช้ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เห็นได้ชัด เช่น ลดต้นทุน เพิ่มรายได้เพิ่มประสิทธิภาพ หรือแก้ไข ปัญหาได้</td></tr>
<tr><td>ระดับ 3 ขยายผลนอกจากนำไปใช้แล้ว</td><td>สามารถถ่ายทอดหรือขยายผลให้บุคคล กลุ่ม หรือชุมชนอื่นนำไปใช้ต่อได้</td></tr>
</table>

<u>สูตรการคำนวณ</u> :
$$\text{ร้อยละของผู้เข้าอบรมที่นำความรู้ไปประยุกต์ใช้} = \left(\frac{\text{จำนวนผู้เข้าอบรมที่นำความรู้ไปประยุกต์ใช้}}{\text{จำนวนผู้เข้าอบรมทั้งหมด}}\right) \times 100$$
</td></tr>
</table>

*****คำนิยามของตัวชี้วัด Output และตัวชี้วัด Outcome สอดคล้องกับแนวทางการประเมินของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น**